

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C., Sp. 355 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Bransen): Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Revision af Loven af 23de Maj 1873 om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder. Denne Lov har ikke i de forløbne 28 Aar været Genstand for Revision eller Tilføjelse, og den er nu ganske sikkert i hele Europa den ældste Lov paa dette Omraade. Spørgsmaalet om en ny Fabrik- og Værkstedslow maa siges at have staaet paa Dagsordenen i en lang Aarrække, og ganske særlig har det været Tilfældet siden Arbejderkonferencen i Berlin 1890, hvor delegerede for hele Europa kom sammen og i Overensstemmelse med hverandre vedtog Fællesbeslutninger om, hvilke Mindstefordringer der burde opstilles til en Lov paa dette Omraade. De Fordringer, der saaledes vare formulerede, ere senere blevne grundlæggende for ny Lovarbejder og Revisionen af gamle Love paa dette Omraade. Alene her i Landet er man endnu ikke kommen dertil, uagtet det har været tidligere Regeringers Ønske og der i 1898 af min Forgænger blev givet et Tilsagn i Folketinget om, at denne Sag skulde blive tagen op. I Februar 1899 vedtog Folketinget enstemmig en Dagsorden, hvori Regeringen opfordredes til at fremme en saadan Lov. Da jeg i Efteraaret samme Aar tiltraadte mit Embede, mødte mit Forlangende hos den daværende Konseilspræsident om, at en saadan Reform skulde optages paa Dagsordenen, hans fulde Tilslutning, og i Henhold dertil blev Forslaget, saa hurtigt som det var gørligt, udarbejdet og fremsat, idet de nyeste Mønstre inden for denne Lovgivning

i de øvrige Lande tjente os som Forbilleder ved Udarbejdelsen. Jeg maa maaske her have Lov til at henvise til de meget udførlige Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse for det andet Ting i Fjor, hvilke jo, idet ikke blot Forholdene i vort eget Land, men ogsaa Forholdene i et større Antal andre Lande og særlig Lovgivningsbestemmelserne i et større Antal europæiske Stater ere gengivne der, ville vidne om, at der er gjort et betydeligt Forarbejde for at kunne fremsætte det Lovforslag, som Folketinget fik fremsat i Fjor. Tanken hos Regeringen har været den, at naar man i de øvrige Lande uophørligt, ja saa ofte, at man kan sige flere Gange om Aaret, ser Forslag til Forandringer, til Forbedringer i den paagældende Arbejderbeskyttelseslovgivning og ser dem blive vedtagne bestandig i en mere udvidet Skikkelse, burde det herhjemme, naar vi efter saa mange Aars Forløb skulle gaa til en Forandring i vor nugældende Lovgivning, være Opgaven for os at se at vinde saa langt frem, at vi kunde siges at staa paa Højde i alt Fald med det, som er gældende i det nærværende Øjeblik. Vi have jo her til Lands noget vanskeligere Forhold og noget andre Former at lovgive under end mange andre Steder, og ikke mindst paa den sociale Lovgivnings Omraade ere Forholdene ikke ganske analoge med Udlandets. Vi have heller ikke i den Grad som de større Industrilande en stærk Trang paa forskellige Omraader. Men skulle vi have en ny Lov, mente jeg, det vilde være godt, om det blev en Lov, som kunde komme til at bestaa uforanderlig en længere Aarrække. I Fjor var den daværende Konseilspræsident af samme Mening som jeg, at vi vilde foreslaa de Lovgivningsbestemmelser, for hvilke der for hver enkelt Vedkommende kunde paavises Forbilleder i de store konservative Kulturstater, hvor man for længst er paa det rene med en saadan Lovgivnings særlige bevarende Beskaffenhed. Dette er i øvrigt ogsaa indlysende, naar man betænker, at den angaar Børns, unge Menneskers og Kvinders Beskyttelse mod Overbebyrdelse i Arbejdsforholdet og gaar ud paa paa vidtgaaende Maade at sikre samtlige Industriens Arbejderes Sundhed og Sikkerhed, hvilket jo altsammen maa siges at være Bestræbelser, som man kan forstaa for længst ere erkendte at være af en overordentlig konservativ Beskaffenhed.

Hvis jeg nu derefter skulde gaa over til at angive, paa hvilken Maade Regerin-